

Els bisbes parlen de les festes de santa Tecla i la Mare de Déu de la Mercè

Dv, 20/09/2019 per Catalunya Religió

(GIEC) Dilluns 23 de setembre se celebra a Tarragona la festa de santa Tecla, una verge jove i noble que va escoltar la predicació de sant Pau, se'n feu seguidora i va morir màrtir de la fe cristiana poc més tard. I dimarts 24 de setembre se celebra a Barcelona la Mare de Déu de la Mercè, advocació mariana vinculada al compromís alliberador que l'orde dels mercedaris ha viscut des dels seus orígens i que encara avui manté viu per la seva presència en tants centres penitenciaris.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar d'ambdues festes, així com dels esdeveniments d'aquest curs, del Déu íntim i actual, de sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzmán, del camí del Sínode, de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, de l'educació cristiana dels infants i del Mes Missioner Extraordinari.

Dues de les cartes dominicals parlen de la festa de la Mare de Déu de la Mercè. El **cardenal Joan Josep Omella**, diu que el 10 d'agost del 1218, a la llavors catedral romànica de Barcelona, els primers membres de l'Orde de la Mare de Déu de la Mercè van professar la seva fe i recorda que "l'any passat, la família mercedària va celebrar l'any jubilar amb motiu del 800 aniversari d'aquella efemèride". Proposa que tinguem present "dos trets característics i genuïns de la Mare de Déu de la Mercè: la redempció de captius i l'acollida de forasters". Afirmar que "avui, la Mare de Déu de la Mercè continua sent redemptora de tots aquells que se senten atrapats en formes de dependència que ens ofereix la societat actual". Posa dos exemples dels esclavatges del segle XXI, "formes d'empresonament que, finalment, converteixen la vida en un carreró sense sortida". Diu que la Mare de Déu de la Mercè "ens vol ajudar a alliberar-nos d'aquestes formes modernes de captiveri" i que "també és la mare que acull els seus fills forasters", "la mare de persones desesperades per circumstàncies extremes, que fugen de situacions de perill i de misèria". Afirmar que "Maria, la nostra mare, ens espera a acollir amb el cor

obert tots aquells que són captius de vides de sofriment i de dolor, i que, després de deixar els seus països, aquí hi troben una mica de llum”. Finalment, demana que “la Mare de Déu de la Mercè ens alliberi d’esclavatges i ens doni força per acollir i ajudar tots aquells que cerquen noves oportunitats a casa nostra”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que “la celebració de la Mare de Déu de la Mercè ens ofereix l’ocasió perquè en les nostres comunitats cristianes recordem als qui estan privats de llibertat” i que “també hem de conèixer i valorar el testimoniatge dels voluntaris que, en fidelitat al seu compromís evangèlic i en comunió amb l’Església, col·laboren en la pastoral penitenciària”. Afirmar que ells, “amb la seua presència, amb l’actitud d’escolta i acompanyament personal, amb xicotets gestos de solidaritat i el testimoniatge de la fe sembren esperança en la vida de molts presos” i “han de veure els presos amb la mirada que naix de la fe”. Diu que “per a un cristià qualsevol persona és, a més, un fill de Déu estimat pel Pare amb un amor fidel”, que ajudar els presos a recordar que, malgrat que en alguns moments puguin pensar que ningú no els estima, Déu continua estimant-los, “els pot portar a prendre consciència de la grandesa de la seua dignitat com a persones i com a fills de Déu” i que “els creients no podem oblidar tampoc que Jesús s’ha identificat amb ells: “vaig estar en la presó i va venir a veure’m””. Destaca que “els voluntaris volen ajudar els reclusos a superar la desorientació i confusió que es produeix quan s’ingressa a la presó i a trobar sentit a la vida, tant en aquest temps com quan recuperen la llibertat”. Finalment, demana que “la Mare de Déu de la Mercè ens ajude a tots a tenir una mirada cristiana sobre les persones privades de llibertat, i a valorar el testimoniatge i el treball dels dos grups de pastoral penitenciària que tenim en la nostra diòcesi”.

L’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que en l’Església ortodoxa, les Actes de Pau i Tecla “van circular moltíssim, la qual cosa demostra la veneració envers ella” i que santa Tecla “hi era anomenada fins i tot com la primera màrtir entre les dones, essent tinguda, sobretot per elles, com a model d’asceti i de vida cristiana”. Informa que “a partir del segle IV i V, el seu culte començà a aparèixer a l’Europa occidental” i que “ja en el martirologi de Beda trobem que el seu culte se celebrava el dia 23 de setembre”. Diu que “la primera vegada que apareix el culte de santa Tecla vinculat a l’Església de Tarragona és a l’Oracional Veronense, l’origen del qual es remunta als segles V-VI”. Recorda que a la butlla Inter primas Hispaniarum, després d’esmentar les festes comunes i universals, “s’esmentava la solemnitat de la verge santa Tecla, així com també la dels sants màrtirs Fructuós, Auguri i Eulogi” i diu que part de les relíquies de santa Tecla, “concretament un dels braços, va ser donat als ambaixadors del rei Jaume II per part del rei Oshin d’Armènia” i que “les relíquies van arribar a Barcelona l’any 1320 i foren dipositades al monestir de Sant Cugat, i fins tres anys més tard, el 1323, no van ser traslladades a la Catedral de Tarragona”. Finalment, recorda que “nosaltres som els hereus de tota aquesta història” i diu que “hem de donar gràcies a Déu per aquestes nostres arrels cristianes que s’entronquen amb la predicació de l’apòstol sant Pau i el testimoniatge de la seva deixebla santa Tecla”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, expressa que ens convé refer la nostra esperança amb el consol de Déu, amb l’amor sempre actiu de l’Esperit Sant. I diu que tinguem presents “alguns esdeveniments que marquen aquest curs 19-20”, com ara el recent viatge del **papa Francesc** a les perifèries de Madagascar, Moçambic i Illa Maurici i la renovació del Col·legi de Cardenals com la que tindrà lloc a primers d’octubre. Recorda que “convé no deixar d’acollir les millors aportacions de l’Exhortació apostòlica postsinodal “Christus vivit” del 25 de març

2019". Informa que "ja des de l'octubre, amb la celebració del Mes Missioner, estem cridats a revifar l'esperit missioner de les comunitats cristianes, estimant els nostres missioners i missioneres" i que "del 6 al 23 d'octubre tindrà lloc el Sínode de Bisbes sobre l'Amazònia" en el qual "els bisbes s'aplegaran per formular i respondre els seus reptes pastorals, mediambientals i d'atenció als pobles i cultures indígenes". Així mateix, constata que "la inestabilitat política a Catalunya i a Espanya també marca l'inici d'aquest nou Curs" i informa que "durant el 2020 s'escaurà la commemoració del 25è. aniversari del Concili Provincial Tarraconense" i "al març 2020 hi haurà renovacions a la Conferència Episcopal Espanyola, com n'hi ha hagut ja a la Conferència Episcopal Tarraconense, amb el nou Metropolità i President". Finalment, demana que "estiguem oberts a l'acció de l'Esperit", diu, com el profeta Jeremies, que "hi ha esperances per al nostre futur" i ens desitja un bon Curs 2019-2020

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "s'equivoquen els qui pensen que el Déu cristià sols es troba a l'inici de tot i al final de la història" i que "iniciar una tasca, projectar un curs, i fer-ne motiu d'oració, requereix pensar en "l'avui de Déu"", és a dir, "recordar que el nostre Déu és el Déu de la història humana" i que "Ell ha volgut estar present en tot i a cada moment, i així desitja ser trobat". Informa que diumenge 22 "ordenem dos nous sacerdots per a la nostra Diòcesi": Jordi Mondragón i Javier Ojeda, que "s'han preparat durant anys per a poder oferir-se humilment a l'Església, de manera que en ella i amb ella l'Esperit els prengui al seu servei i els converteixi en presència d'amor pastoral". Afirmar que l'ordenació d'aquests nous sacerdots és "un veritable do de Déu per a la nostra Església" i que "ells també estan al servei de l'"avui de Déu", del Déu present i pròxim, que es vol fer accessible al seu Poble i a qualsevol home o dona que el busqui". Així mateix, diu que "ells formen part d'aquesta gran mediació, aquest gran instrument de la presència i l'acció de l'Esperit de Jesucrist en el món i en la història" i que "els preveres, sacerdots i ministres ordenats, han nascut d'aquella voluntat de Déu d'acompanyar les nostres vides com només Ell, Déu amor, Pare de Jesucrist pot i vol fer-ho". Afegeix que "els preveres són una presència totalment especial i absolutament necessària: són presència d'aquest amor, propi de Crist com a Cap i Pastor". Finalment, diu que "no ens han de preocupar tant els nostres mèrits o deficiències, com la confiança agraïda en Déu, que ha volgut estimar-nos "humanament" per mitjà de la seva Església".

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, ens saluda des de Bolonya (Itàlia) on prega per nosaltres. Diu que "en la nostra peregrinació diocesana hem viscut dos moments particularment significatius": la celebració de la Santa Missa a la basílica de sant Domènec, a Bolonya, al costat de la seva tomba; i la celebració vora la tomba de sant Francesc d'Assís a la basílica que duu el seu nom; i diu que "han estat uns moments de pregària especial per la nostra diòcesi al començament del nou curs". Recorda alguns trets de la vida d'aquests dos grans sants. De Sant Francesc d'Assís diu que "va començar un procés de conversió espiritual que el portà a un canvi radical del seu estil de vida". Diu també que el seu ideal fou "ser com Jesús, contemplar el Crist, estimar-lo intensament, imitar les seves virtuts". Destaca de sant Francesc "la centralitat de Crist i l'amor a l'Església", així com "l'amor a l'Eucaristia i a la Paraula de Déu"; "el sentit de la fraternitat universal i l'amor a la creació". De Sant Domènec de Guzmán diu que "es dedicà a la predicació de la veritat, acompanyant la predicació de l'Evangelí amb l'exemple d'una vida pobra i austera" i que "ell cerca la perfecció desenvolupant tots els mitjans de la seva vocació". Afirmar que "Sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzmán varen ser dòcils a l'acció de l'Esperit Sant, varen col·laborar

generosament perquè la gràcia que havien rebut de Déu fructifiqués de manera abundant”. Finalment, demana que la intercessió d’aquests dos sants “ens ajudi a nosaltres a fer el mateix a la nostra vida i a la diòcesi”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, recorda que “amb la Jornada diocesana del diumenge passat va començar la fase participativa del nostre Sínode Diocesà” i que fins a Nadal “ens pertoca animar-nos mútuament a la participació en el camí sinodal” i “donar a conèixer a molts, amb el desig que siguin tots, que la nostra Església de Vic emprèn el Sínode Diocesà”. Per a fer-ho entenedor afirma que podem explicar que el Sínode és “com una gran consulta, oberta a tots els qui són membres de l’Església catòlica, per veure què hem de fer per donar resposta als gran interrogants que hi ha en el cor i en la vida de les persones” i també que “en l’Església tothom pot expressar el que pensa i el que vol viure, en el marc del diàleg, que és recerca de la veritat, i en l’amor; i tot això en la comunió, en la unitat de la mateixa Església”. Destaca que el Sínode Diocesà és una realitat que se celebra de manera «extraordinària». Diu que “els grups sinodals que s’han de formar en tota realitat tenen la missió d’entrar en una dinàmica sinodal”, “en l’escolta de l’Esperit Sant per a descobrir quina és la voluntat de Déu per a nosaltres, com a diòcesi, com a parròquies, com a comunitats, com a moviments, per a acomplir el que som, el que hem rebut com a do” i que “aquest camí de descoberta, que s’anomena «discerniment», s’ha de fer en la reflexió, en la pregària, en el diàleg, en les propostes realistes i concretes”. Finalment, informa que “tot el que els grups sinodals recullin de propostes pròpies i adequades serà portat a l’assemblea sinodal per al seu estudi, diàleg i votació consultiva”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, parla de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, que tindrà lloc el diumenge 29 de setembre i que té per lema “No es tracta només de migrants”. Diu que a la diòcesi de Lleida “hem avançat aquesta Jornada al diumenge, 22 de setembre”. Informa que “han organitzat una missa a la parròquia del Carme a les 10 hores i després han previst un Festival al col·legi Sagrada Família” i que l’objectiu d’aquesta Jornada és “sensibilitzar sobre l’acollida als migrants i refugiats que “no són un perill sinó una ajuda que ens enriqueix” com recorden els bisbes de la Comissió Episcopal de Migracions en el seu missatge per a aquesta Jornada”. Amb el seu escrit, el bisbe de Lleida vol aconseguir “una reflexió més propera a l’Evangeli i una implicació de tot cristià en la recerca de solucions globals i fraternals”. Diu que “no podem quedar-nos limitats a rebre les informacions que ens ofereixen els mitjans”, que “els cristians observem la complexitat d’aquests grans problemes humans però necessitem actuar amb criteris evangèlics” i que “aquests neixen de les paraules i de les actituds que manifesta Jesús de Natzaret”. Acaba el seu comentari amb unes paraules del papa Francesc en el seu Missatge per a aquesta ocasió glossant el lema, que es repeteix, i afegint altres frases que condicionen i contrasten la nostra pròpia actitud: “No es tracta només de migrants, es tracta de les nostres pors; es tracta de la caritat; es tracta de la nostra humanitat; es tracta de no excloure ningú; es tracta de posar els últims en primer lloc; es tracta de la persona en la seva totalitat, de totes les persones; es tracta de construir la ciutat de Déu i de l’home”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “cal estar convençuts que l’educació cristiana dels infants és molt important per a la seva vida, precisament per poder créixer en llibertat i humanitat” i que “sense aquesta educació no tindran la capacitat d’anar forjant i decidint la seva personalitat”. Ofereix “algunes pautes, ara que ha començat un nou curs”. Afirma que és important l’amor dels pares,

manifestat de múltiples maneres, ja que “és l’embolcall més preciós i decisiu per a la vida”. També diu que són importants els primers signes: acollir el nadó amb tot l’amor, pregar donant gràcies a Déu per la nova vida, fer al nadó el senyal de la creu sobre el front..., així com que “cal que els pares es plantegin la celebració del Baptisme del seus fills”. Afirmar que els infants “s’adonen si a casa hi ha quadres o imatges religioses” i que “quan els pares visiten alguna església o la parròquia a què pertanyen, per celebrar l’Eucaristia, també és bo i educatiu que els acompanyin els seus fills” ja que els infants s’acostumaran a aquests espais i s’adonaran de la importància de l’Eucaristia per als pares. Anima els pares a fer repetir al nen una breu oració quan ha començat a parlar, abans d’anar a dormir o en altres ocasions. Diu que “la formació cristiana és fonamental tant a casa com a la catequesi” i que “la classe de religió a l’escola l’ajudarà a viure amb normalitat el coneixement de «la religió» juntament amb les altres assignatures”. Recorda que “si fa la primera comunió és perquè s’acostumi a fer la segona, la tercera... i la dels diumenges, però acompanyat pels pares” i que “participar en algun dels moviments cristians del temps lliure podrà ajudar els fills a harmonitzar el fet de ser cristià amb les dimensions del joc, la natura, la diversió...”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que “enguany es compleixen cent anys de la carta apostòlica Maximum illud del **papa Benet XV**” el qual “després de la Primera Guerra Mundial va voler impulsar l’acció missionera de l’Església, especialment dels preveres, desvinculant-la de qualsevol lligam colonial”. Diu que el papa Francesc, “fent-se ressò d’aquest aniversari, invita tota l’Església a un renovat compromís en la línia de la seva exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*” i “convoca per al propinent mes d’octubre un mes missioner extraordinari amb la finalitat de despertar, més encara, la consciència missionera de la missió ad gentes i reprendre amb un nou impuls la transformació missionera de la vida i de la pastoral”. Informa que “aprofitarem la convocatòria d’aquest mes missioner per a aprofundir en el treball que estem duent a terme arreu de la diòcesi”. Comunica que a la diòcesi de Solsona inauguraran el mes missioner “amb una trobada de pregària, la vigília de la festa de Santa Teresina de l’Infant Jesús, patrona de les missions” i que el clouran “amb una eucaristia a la catedral”, on es convidarà especialment els rectors i llurs equips. A més, recorda que “a mig mes, al santuari de la Mare de Déu de Montserrat, hi haurà una trobada convocada per les delegacions de Missions de les diòcesis de la Tarraconense adreçada especialment als infants de catequesi”. Finalment, diu que “cada unitat pastoral parroquial farà bé d’aprofitar aquesta iniciativa universal per a organitzar alguna activitat aprofitant la presència d’alguns dels missioners que aquests dies estan per la diòcesi i per a revisar i reimpulsar el seu procés de conversió pastoral i missionera”.

Poden trobar les glosses senceres al web de la [Conferència Episcopal Tarraconense](#) i a la pàgina web de cada diòcesi.